

da heldigt, at man gennem den i Fjor foretagne øjeblikkelige Uddeling af Overskuddet fra Invalidestjerne i Kjøbenhavn, Aarhus og Odense 1895 er kommen til fittet Kundskab om, hvor stor og virkelig Trang og Nøden er blandt næsten alle vore Krigsinvalider, der endnu ere i Live. Saa godt som hver eneste af de ca. 800 Ansøgninger, der i Anledning af Uddelingen indsendtes til Komiteerne for nævnte Fester, tale højt og tydeligt om uforstyldt Trang og fortrykte Kaar; Lægeattester, Erklæringer fra Præster, Herredskontorer og lokale civile Myndigheder give utvetydige Vidnesbyrd om disse brave Fædrelandsforsvareres Mangel paa Evne til at skaffe sig det daglige Udkomme nu, da Aarenes Tryk og Følgerne af Kampen føles langt haardere end i de yngre Dage.

Paa Grundlag af det her igennem erhvervede nøje og paalidelige Kendskab om vore gamle Krigsinvaliders og deres Enters Trang og Værdighed anmode Andragerne om, at Lovgivningsmagten vil yde disse, hvis Antal jo efterhaanden stærkt vil aftage, eftersom de allerfleste af dem allerede ere gamle Folk, den Forhøjelse af den dem nu tilstaaede Invalidforsørgelse, som maa anses fornøden til at skaffe dem en lysere Fremtid, end de nu synes at kunne vente. De formene, at Forhøjelsen bør være mindst 25 pCt., hvilket, da hele Invalidforsørgelsen for Tiden udgør ca. 400,000 Kr., kun vil medføre en Merudgift for Staten af ca. 100,000 Kr., hvilken Sum, som nævnt, i Tidens Løb stærkt vil formindskes.

Andragendet er samtidig indgivet til Regering og Rigsdag.

Da Sagen vil finde sin Afgørelse ved Behandlingen af Finanslovsforslaget, gør Udvalget ingen Indstilling.

2. Fra forhenværende Menig Jacob Simmelkjær Sørensen af Ravnholt, Bording Sogn, om Invalidunderstøttelse. (Indbragt den 7de Oktober 1896 af Folketingsmanden for Ringløbing Amts 5te Valgkreds, K. Nielsen.)

Medens Andrageren fra 10de April til 13de Oktober 1893 aftjente sin Værnepligt ved 22de Bataillon i Helsingør, fik han i September Maaned under nogle længere Marchøvelser Aareknuder paa højre Ben. Han henvendte sig til Lægen, men denne undersøgte ikke Benet og henviste ham til at lade det behandle, naar han var bleven hjemsendt. Fra Hjemsendelsen i Oktober 1893 til Genindkaldelsen i September 1895 mærkede Andrageren jævnlig Smerte i Benet, især om Foraaret og Efteraaret, naar hans Arbejde ved Pløj og Harve medførte længere Gangture; nogen Lægebehandling ses dog ikke at have fundet Sted i denne Tid. Efter at Andrageren i 8 Dage i September 1895 havde deltaget i Antonnementsøvelser, fremkom der et aabent Saar paa Benet, og han blev da af Reservelægen indlagt paa Hospitalet, hvor Stabslæge Jørgensen ved at se Benet erklærede, at han vilde være bleven kasteret, hvis han havde meldt sig før. Han henlaa nu 8 Dage paa Hospitalet og blev derefter hjemsendt med Gul paa Benet, hvorefter han fik tilskillet et Utjenstdygtighedsbevis. Han henvendte sig derefter med Andragende om Understøttelse som Invalid til Invalidbestyrelsen og Finansministeriet, idet han forment, at hans nævnte Sygdom, der i høj Grad har svækket hans Arbejdsevne, var paadragen i Anledning af Udførelsen af hans militære Tjenestepligt. Under 18de August 1896 har han fra Finansministeriet faaet et medfølgende Afslag paa dette sit Andragende, idet Marsjagsholdet efter Ministeriets Formening ikke er godtgjort. Han har imidlertid den fulde Overbevisning, at hans Sygdom er paadragen som af ham anført og beder derfor om Rigsdagens Bistand til at faa Invalidunderstøttelse, idet han henviser til sine hos Invalidbestyrelsen værende Papirer.

Udvalget gør ingen Indstilling.

3. Fra Husmand Niels Christian Christensen (Borbjerg) om Invalidunderstøttelse. (Indbragt den 9de Oktober 1896 af Folketingsmanden for Ringløbing Amts 3dje Valgkreds, Mølgaard-Nielsen.)

Den 17de Marts 1864 fik Andrageren, der stod ved 8de Bataillons 4de Kompagni, sit venstre Haandled kvæstet ved et Fald fra et Hegnsgerde. Han blev derefter straks tagen